

Laba diena

Šiandien – Mėnulio delčia, nuo penktadienio – jaunatis. Saulė teka 8 val., leis 17 val. 07 min. Dienos ilgumas 9 val. 07 min.

Vardadieniai: šiandien – Augutė, Augutis, Jomantas, Jomantė, Jomilas, Jomilė, Romas, Romualda, Romualdas, Romulas, Vilgauda, Vilgaudas, Vilgaudė, Vilgirda, Vilgirdas, rytoj – Daugvilas, Daugvilė, Daugvina, Daugvinas, Dromantas, Dromantė, Drovėda, Drovėdas, Drovėdė, penktadienį – Algė, Dovilė, Erika, Erikas, Jotvilas, Jotvilė, Jovilas, Jovilė, Jovilta, Joviltas, Nikiforas, Nikiporas.

Konkursą laimėjo sporto bendruomenėms gerai žinomas kraštietis

Konkursą Prienų kūno kultūros ir sporto centro direktoriaus pareigoms eiti laimėjo mūsų krašto sporto ir Lietuvos krepšinio bendruomenėse gerai žinomas ir vertinamas Paulius IVANAUSKAS, iki šiol dirbantis šio centro direktoriaus pavaduotoju sportui, nuo 2017 metų treniruoja vaikų ir suaugusiųjų krepšinio komandas.

P.Ivanauskas – buvęs ilgametis NKL ir LKL krepšininkas, RKL A divizione žaidžiančios „Mačiūnų - KKSC“ komandos vyr. treneris.

Mykolo Romerio universitete studijavo finansų ekonomiką, įgijo verslo ir vadybos magistro laipsnį, šiuo metu studijuoja Klaipėdos universitete, kur pasirinkęs su pedagogika susijusias laisvalaikio sporto bakaluro studijas.

Prienų KKSC direktoriumi P.Ivanauskas bus paskirtas, gavus

teigiamą privalomą STT patikros pažymą. Be to, kiti pretendentai dar gali pasinaudoti teise ir apskųsti konkurso rezultatus.

„Gyvenimo“ informacija

Lietuvio, tapusio Australijos legenda, pėdomis... 2-8 p.

Dėmesys – vietos rinkai 3 p.
Meninio skaitymo konkursas 4-8 p.

Romanas apie boružėlę valstybės apkasuose 4 p.

Namu, ūkis 5-6 p.
Ankstyvas genėjimas – plusai ir minusai 6 p.

„Nuo Grabnyčių duona ir po rėčiu nesušala“... 8 p.

Nenuobodus Česlovo Juršėno gyvenimas: „Jame buvo visko...“

Vasario 1 d. į susitikimą su Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataru Česlovu Juršėnu Prienų Justino Marcinkevičiaus viešojoje bibliotekoje susirinko daugybė žmonių. 85-erių spaudos ir televizijos žurnalistai, politikai, beveik 23-ejus metus nepertraukiamai dirbęs Seime ir trijų kadencijų Seimo pirmininku, keturiskart buvęs opozicijoje, kurį laiką laikėsi atokiau ir retai rodėsi viešumoje. Visą pakeitė 2022-aisiais išleista jo knyga „Nenuobodus gyvenimo mozaika“, kuri visuomenėje sukėlė itin didelį susidomėjimą, greitai buvo išpirkta, todėl jos tiražas kartojamas jau ketvirtą kartą. Pastaraisiais metais Č.Juršėnas dažnai važiuoja į susitikimus su skaitytojais ir su jam būdingu humoru pasakoja savo nepaprasto gyvenimo istoriją, prisimena ilgos politinės karjeros užkuliusius, buvusius bendražygius, atsako į auditorijai rūpimus klausimus.

Susitikimas su skaitytojais Prienuose, Česlovą Juršėną kalbinant Viešosios bibliotekos metodininkei Daliai Bredelienei, buvo išties įdomus, įtraukiantis ir linksmas, niekas nesirengė namo – nei svečias, nei prienietis, kurie po renginio tik skubinosi išgyti knygą ir gauti jos autoriaus autografa.

Kodėl knyga gimė dabar, kodėl norėjo ją parašyti, ir apie ką ji?

„Knyga – mano ataskaita tautai, žmonėms už tai, kas išgyventa, buvo ar bus nugyventa, nes joje dar ne viskas sudėta,“ – intrigavo Č.Juršėnas, nepretenduodamas į rašytojus.

Pasak jo, į atsargą išėjęs po ilgametės tarnystės Lietuvai Tautos atstovybėje 2012 metais (red. – Aukščiausiojoje Taryboje ir Seime), turėjo nemažai laiko ap-

maštyvams ir užrašams. Ilgai svarstė, spyriojosi, ar reikalinga išleisti knygą, manė, gal geriau būtų patylėti, dėl įpročio save varžyti abejojo, kad negalės visos teisybės išdėstyti, ypač apie politinį elitą... Bet jį labai skatino draugai, gerai pažįstami žmonės, kurie tikino, kad Č.Juršėno požiūris į jo paties ir Lietuvos nugyventus metus yra labai svarbus. Taigi knyga tapo ataskaita už abu laikotarpius – prieš Lietuvos nepriklausomybės paskelbimą ir po jo.

(Nukelta į 3 p.)

„Gyvenimo“ laikraščio ir Prienų rajono savivaldybės 2023–2024 metų krepšinio pirmenybės

Vasario 4 d. Prienų KKSC salėje buvo žaidžiami Prienų rajono savivaldybės ir „Gyvenimo“ laikraščio krepšinio pirmenybių 9-ojo turo susitikimai.

Vis dar svajojant apie atkrintamąsias varžybas, ir „Birštono sporto centrui“, ir „Kryžkelių plienui“ tarpusavio akistatoje buvo būtina iškovoti pergalę. Birštono komanda geriau pradėjo rungtynes ir išsiveržė į priekį 16:9. Antrąjį kėlinį K. Česonio vedamas „Kryžkelių plienas“ pradėjo spurtu 7:0 ir išlygino rezultata. Po minutės pertraukėlės „Birštono SC“ krepšininkai vėl susiėmė ir susigrąžino turėtą pranašumą – 32:23. Trečiajame kėlinyje ir toliau tęsėsi nerezultatyvi kova – nors birštoniekiams trumpam net buvo pavykę susikrauti ir dviženklę persvarą, tačiau „Kryžkelių plienas“ vėl ėmė artėti ir prieš lemiamą rungtynių atkarpą jau atsiliko tik 5 taškais – 38:43. Ketvirtajame kėlinyje „Birštono SC“ komanda visiškai sustojo – tragišką pataikymą demonstravę

A.Liuzos auklėtiniai pro šalį metė vieną metimą po kito, o tuo pasinaudojusi „Kryžkelių plieno“ komanda galiausiai išsiveržė į priekį. V. Diškevičius dviem rezultatyviais reidais išlygino rezultata, tačiau lemiamos atakos metu „Kryžkelių plieno“ snaiperis K. Česonis smėigė tolimą metimą ir „Kryžkelių plienas“ iškovojo dramatišką pergalę rezultatu 53:50. Beje, „Kryžkelių plienui“ tai buvo apskritai pirmoji pergalė per visą jų dalyvavimo Prienų rajono savivaldybės ir „Gyvenimo“ laikraščio krepšinio pirmenybėse istoriją.

„Kryžkelių plienas“ – „Birštono SC“ 53:50 (9:16, 14:16, 15:11, 15:7)

Rezultatyviausi žaidėjai:

„Kryžkelių plienas“: K. Česonis – 18, T. Gaulia ir I.Sabalaiuskas – po 10 tšk.

Birštono SC: L. Marčiulionis ir E. Žemaitis – po 11, K. Banionis – 10 tšk.

(Nukelta į 7 p.)

PRIENŲ RAJONO SAVIVALDYBĖ

MERO PUSRYČIAI SU
ŪKININKAIS

2024-02-21 D. 10.00 VAL.

PRIENŲ RAJONO SAVIVALDYBĖS
TARYBOS POSĖDŽIŲ SALĖ II A.

KVIEČIAME DALYVAUTI
PRIENŲ RAJONO ŪKININKUS

PRAŠOME REGISTRUOTIS:

+370 319 61 160

ausra.tamosiuniene@prienai.lt

Aukščiausios rūšies
pavasarinėmis kainomis

Akmens anglis – palaida ir fasuota.

Pjuvenų briketai – beržo, uosio.

Durpių briketai – didmaišiuose.

Medžio ir durpių granulės – fasuotos.

Atvežame.

GRASTA Tel. 8 687 36216

Kęstučio g. 97, Prienai

„Gyvenimas“
– laikraštis
Jums ir apie
Jus!

Svarbesni Prienu rajono savivaldybės 2024 metų sausio mėnesio darbai

Nuo sausio 1 d. Prienu rajono savivaldybės administracijos Architektūros ir urbanistikos skyrius pradėjo vykdyti Nacionalinės žemės tarnybos perduotas funkcijas.

Nuo sausio 2 d. Prienu visuomenės sveikatos biurui vadovauja **A. Gataveckienė**, o Skriaudžių pagrindinės mokyklos direktoriumi paskirtas **R. Makaveckas**.

Sausio 10 d. Prienu rajono savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu patvirtinta planavimo darbų programa dėl Prienu rajono savivaldybės teritorijos bendrojo plano koregavimo.

Sausio 10 d. surengta pirmoji naujaisiais metais Prienu rajono savivaldybės vadovų spaudos konferencija, kurioje diskutuota apie aktualijas bei naujojo finansinio laikotarpio investicijas.

Sausio 11 d. vyko Prienu rajono savivaldybės ir jos valdomų įmonių vadovų pasitarimas. Jo metu aptarti UAB „Prienu vandenys“, UAB „Prienu šilumos tinklai“ ir UAB „Prienu butų ūkis“ veiklos klausimai, šių metų planai bei kitos aktualijos.

Sausio 16 d. Prienu kultūros ir laisvalaikio centre vyko tyrimo „Savivaldybių kultūros indeksas 2022“ rodiklių aptarimas su rajono kultūros darbuotojais. Prienu rajono savivaldybė tarp 60 Lietuvos savivaldybių užėmė 21-ąją vietą.

Sausio 18 d. vykusiame Savivaldybės vadovų ir seniūnų pasitarime aptarti vandentvarkos vystymo, kelių priežiūros, šių metų biudžeto planavimo, socialiniai bei kiti klausimai.

Sausio 18 d. vyko Prienu ūkininkų sąjungos inicijuotas žemdirbių susitikimas, kuriame dalyvavo Savivaldybės meras **A. Vaicekuskas**. Susitikimo metu kalbėta apie Kaimo plėtros rėmimo programą, 2025 m. žemės mokesčio tarifą ir kitus klausimus.

Sausio 19 d. vyko Prienu ir Birštono laikraščio „Gyvenimas“ šventė, kurios metu pagerbti 2023-iaisiais gražių ir prasmingų darbų nuveikę žmonės. Prienu rajono savivaldybė už Prienu vardo garsinimą apdovanojo Meninio lavinimo studijos „Ramunėlė“ vadovę ir įkūrėją **R. Liutvynskiene**.

Sausio 19 d. vicemerė **J. Zailskienė** inicijavo susitikimą su Prienu turizmo ir verslo informacijos centro, Kultūros ir laisvalaikio centro, Justino Marcinkevičiaus viešosios bibliotekos, Meno mokyklos, Krašto muziejaus, Kūno kultūros ir sporto centro bei Savivaldybės administracijos atstovais. Susitikime kalbėta apie Prienu krašto įvaizdžio stiprinimą, verslo, kultūros ir turizmo sričių bendradarbiavimą.

Sausio 20 d. vyko nevyriausybinų organizacijų veiklos pristatymo renginys: savo veiklas ir įgyvendintus projektus, kuriems iš Prienu rajono savivaldybės biudžeto buvo skirta beveik 160 000 eurų, pristatė organizacijos, asociacijos, bendruomenės.

Sausio 23 d. mokyklose prasidėjo nacionaliniai mokinių pasiekimų patikrinimai – juos pradėjo 4 klasės mokiniai, kurie atliko elektroninius skaitymo ir matematikos testus.

Sausio 23 d. Savivaldybės komanda lankėsi Jiezno PSPC Stakliškių ambulatorijoje. Išvykos tikslas – ambulatorijos patalpų pertvarkymo ir perkėlimo į pirmąjį aukštą bei pastato remonto klausimai.

Šešioms Prienu rajono mokykloms („Ažuolo“ progimnazijai, Išlaužo ir „Revuonos“ pagrindinėms mokykloms, Jiezno, Veiverių Tomo Žilinsko ir „Žiburio“ gimnazijoms) suteikta „Erasmus“ akreditacija. „Erasmus“ akreditacijos suteikimas patvirtina, kad mokyklos geba rengti ir įgyvendinti kokybiškus projektus. Akredituotos institucijos turi daugiau galimybių įgyvendinti savo tarptautiškumo strategiją, gali lengviau pasinaudoti finansavimo galimybėmis.

Sausio 25 d. vykusiame Prienu rajono savivaldybės tarybos posėdyje išnagrinėti 32 klausimai. Taryba patvirtino Prienu rajono savivaldybės 2024–2026 m. strateginį veiklos planą ir 2024 m. biudžeto projektą.

Prienu rajono savivaldybės administracija kreipėsi į Lietuvos banką dėl naujo bankomato Jiezne įrengimo. Sausio 25 d. Lietuvos bankas bankomatą įrengė Vytauto g. 3, Jiezne.

Sausio 26 d. Prienuose vyko Kauno regiono savivaldybių atstovų ir Kauno regiono plėtros tarybos narių susitikimas, kuriame taip pat dalyvavo gydymo įstaigų bei visuomenės sveikatos biurų atstovai. Susitikimo metu diskutuota apie Kauno regiono sveikatos funkcinės zonos įgyvendinimą, nemokamų prevencinių programų prieinamumo gerinimą ir pirmosios pagalbos kursų organizavimą.

Sausio 26 d. organizuotas mokyklų direktorių ir pavaduotojų ugdymui pasitarimas. Susirinkime apibendrinta 2023 m. švietimo veikla, pristatytas ir aptartas 2024 m. švietimo veiklų planas.

Sausio 26–28 d. Vilniaus „Litexpo“ rūmuose vyko tarptautinė turizmo, kelionių ir aktyvaus laisvalaikio paroda ADVENTUR 2024, kurioje Prienu kraštą pristatė Savivaldybės administracijos atstovai ir Prienu turizmo ir verslo informacijos centras.

Sausio 30 d. susitikime su Valstybinių miškų urėdijos atstovais kalbėta apie Prienu miesto administracinių ribų keitimo galimybes, gatvių ir kelių, patenkančių į miškų teritorijas, priežiūros klausimus.

Prienu rajono savivaldybės informacija

Keliauk – pažink
– dalinkis

Lietuvio, tapusio Australijos legenda, pėdomis...

Pasaulis platus, tačiau kur bekeliautum, surasi lietuvių giliai įmintas pėdas. Vienas iš tautiečių – Olegas Truchanas, 1949–1972 metais Australijoje gyvenęs žymus šio žemyno tyrinėtojas, fotografas ir gamtosaugininkas. Šis emigrantas iš Lietuvos (Šiaulių) yra vienas iškiliausių ir labiausiai gerbiamų lietuvių, kuris skyrė daug laiko, pastangų ir ryžto, kad būtų išsaugota unikali Tasmanijos salos gamta.

Lietuvos žurnalistų sąjungos Keliautojų klubo nariai su praėjusį rudenį Australijoje viešėjusiu Prezidentu G. Nausėda ir jo žmona.

2023 metais O. Truchanui būtų sukakę 100 metų. Šią sukaktį Lietuvos žurnalistų sąjungos Kelionių klubo nariai paminėjo keliaudami po Australiją šios legendinės asmenybės takais. Kelionės susitikimus, išpūdzius ir vaizdus fotoaparatu įamžino fotomenininkas, M. Šalčiaus premijos laureatas, „Šaltupio“ kaimo turizmo sodybos savininkas Raimondas Puišys. Praėjusių metų pabaigoje Seimo rūmuose jis pristatė fotografijų parodą „Olegas Truchanas – lietuvis, tapęs Australijos legenda“. Šiemet parodą išvys ir kitų miestų, galbūt ir Prienu, gyventojai.

R. Puišys parsivežė nemažai fotografijų iš vietovių, kurias aplankė Keliautojų klubo nariai, vadovau-

jami Gerimanto Statinio. Tačiau jos atspindi tik dalį to, kuo yra turtinga kontrastingoji Australija. Aplankyta sostinė Kambera, Sidnėjus, Melburno dangoraižių „džiunglės“, išpūdingi kalnai, dykumos.

R. Puišys apgailestauja dėl vieno, kad, keliaudamas iš anksto sudarytu maršrutu, negalėjo nukrypti į šalį ir pasižvalgyti ten, kur retai įžengia europiečių kojos – vietinių aborigenų genčių gyvenamose teritorijose. Susitikimai su jais buvo fragmentiški ir ne itin draugiški.

Bene didžiausią išpūdį lietuviams paliko Tasmanijos sala: jos miškai, ežerai, upės, gyvūnai, kuriais taip žavėjosi, dėl kurių išlikimo kovojo Olegas Truchanas. Jis leisdavosi

į ekspedicijas, fotografavo unikalią gamtą, buvo sukaupęs per 30 tūkstančių nuotraukų ir skaidrių, kurios vėliau žuvo gaisre, tik dalį vaizdų pasisekė nufotografuoti iš naujo. Skaitė viešas paskaitas, atkreipdamas visuomenės ir valdžios dėmesį į aplinkosaugos temas, kovojo prieš užtvankų statymą, gamtos ekosistemų pažeidimą. Australai teigia, kad gamtosaugininko pastangomis išsaugotos kai kurios gyvūnų ir augalų rūšys.

R. Puišio pasakojimu, keliautojams pavyko susitikti ir pabendrauti su O. Truchano vaikais Rima, Anita ir Nicholu, iš jų daugiau sužinoti apie tėčio gyvenimą ir veiklą, aplankyti

(Nukelta į 8 p.)

PR Atskiriems upių ruožams bus nustatomos skirtingo dydžio pakrančių apsaugos juostos

Aplinkos ministras patvirtino atnaujintą Paviršinių vandens telkinių apsaugos zonų ir pakrančių apsaugos juostų nustatymo tvarkos aprašą, kuriame pakeistas pakrančių juostų nustatymo metodas – atskiriems upių ruožams bus nustatomos skirtingo dydžio pakrančių juostos. Praplečiamos išimtys, kokiais atvejais vandens telkinių apsaugos zonos prilyginamos pakrančių apsaugos juostoms.

„Šie pakrančių juostų nustatymo taisyklių pakeitimai priimti, kad būtų sudarytos sąlygos žemės savininkams prie vandens telkinių racionaliau naudoti žemę pagal nustatytą pagrindinę paskirtį ir taikant tiksliosios aplinkosaugos principus būtų užtikrinta būtina minimali vandenių ir pakrančių ekosistemų apsauga nuo galimo neigiamo ūkinės veiklos poveikio“, – tvarkos aprašą aiškina aplinkos ministras **Simonas Gentvilas**.

Šiaurčiausia 3 m pločio juosta bus taikoma upių aukštupiuose nuo upės ištakų iki 20-ojo km. Vidurupyje, nuo 20-ojo iki 100 km – 10 m pločio juosta. Žemupyje, nuo 100-ojo km iki žiočių, bus nustatoma plačiausia 30 m pločio pakrantės juosta. Iki šiol galiojusiame teisės akte pakrantės juosta prie visų upių buvo nustatoma

vienodo dydžio per visą upės ilgį.

Minimalus 3 m pakrantės juostos dydis suvienodintas su Europos Parlamento ir Tarybos Reglamente (ES) 2021/2115 įtvirtintu reikalavimu prie visų vandentakių išlaikyti ne mažesnes kaip 3 m apsaugos juostas, kuriose draudžiama naudoti trąšas ir pesticidus.

Vidurupyje upės vaga dažniausiai išplatėja, stiprėja krantų ardos procesai, didėja upės vingiuotumas, todėl nuo 20 iki 100 upės km nustatoma 10 m pakrantės juosta. Platesnė juosta užtikrina ne tik apsaugą nuo taršos, bet ir saugo krantų stabilumą, migracijos koridorių funkciją, riboja urbanizacijos procesus, sudaro sąlygas rekreacijai.

Plačiausia 30 m pakrantės apsaugos juosta bus taikoma prie ilges-

nių kaip 100 km upių, jų žemupiuose nuo 100-ojo km (tokių upių Lietuvoje yra 17), kur upės vaga būna plačiausia, didėja potvynių tikimybė, formuojasi ekotopų įvairovė. Plačiausia 30 m pločio pakrantės juosta per visą upės ilgį taip pat bus nustatoma prie ilgesnių kaip 100 km upių, kurių ištakos ne Lietuvos teritorijoje – Nemuno, Neries, Merkio ir Šešupės. Miestuose ir miesteliuose prie tokių upių bus nustatoma 10 m pakrantės juosta.

Keičiasi ir apsaugos zonų nustatymas – apsaugos zonos bus prilyginamos pakrantės apsaugos juostoms prie trumpesnių kaip 5 km upių. Miško žemėje apsaugos zonos bus nustatomos prie ilgesnių kaip 50 km upių, prie ežerų ir tvenkinių, kurių plotas didesnis kaip 50 hektarų. Šie pakeitimai suvienodina miškų priskyrimo apsaugos zonų miškams parametrus su Vyriausybės nutarime nustatytais miškų priskyrimo miškų grupėms normatyvais.

(Nukelta į 6 p.)

Dėmesys – vietos rinkai

Prienuose lankėsi kandidatas į prezidentus Ignas Vėgėlė

Kauno prekybos, pramonės ir amatų rūmų Prienų atstovybės vienas iš prioritetų – geriau pažinti savo narių veiklas ir vietos rinką. Todėl atstovybės narių susitikimai neretai vyksta vis kitoje vietoje.

Praejusį ketvirtadienį toks susitikimas vyko prie atstovybės prisijungusioje Kredito unijoje „Prienų taupa“.

Trumpai priminęs dar 1847 metais Vokietijoje pradėtą rašyti ir šandien visame pasaulyje tęsiamą kredito unijų istoriją, „Prienų taupos“ vadovas **Rimantas Slavinskas** pristatė įstaigos veiklas ir pakvietė išsamiau pasidomėti, kodėl verta tapti kredito unijos klientu. Ypač smulkiam ir vidutiniam verslui. Pasak R. Slavinsko, svarbiausias „Prienų taupos“ privalumas, kad čia teikiama visos paslaugos, kaip ir didieji bankai, kredito unijos yra arčiau žmonių ir dirba daug lanksčiau... Sprendimus priima čia ir dabar. Gal kol kas tik technologijomis kiek atsiliekama, bet visa kita, kaip ir bankuose. Indėliai apdrausti, veiklos kontrolė dviguba: ir centrinės unijos, ir iš Lietuvos banko. Susijungusios į kryžminę garantijų sistemą atskiros kredito unijos, tokios, kaip „Prienų taupa“, gali išduoti ir dideles paskolas. Tiesiog sukooperuoja reikiama paskolos sumą. Be to, ir garantuoja, kad klientai nepraras savo indėlių, jeigu kuri nors unija ir bankrutuotų,

pinigai bus padengti iš garantinio fondo. Kryžminė garantijų sistema suteikia daugiau tvirtumo.

Kaip tvirtino „Prienų taupos“ vadovas, jie stengiasi girdėti kiekvieną. Tad jų Prienų ir Birštono miesto bei aplinkinių rajonų gyventojams ir įmonėms teikiamų finansinių paslaugų spektras platus. „Prienų taupoje“ priimami indėliai, teikiamos visų rūšių paskolos fiziniams ir juridiniams asmenims, išduodamos debetinės ir kreditinės kortelės, priimami ir išduodami grynieji pinigai, priimami komunaliniai mokesčiai, veikia internetinė bankininkystė, aptarnaujamos gyventojų ir įmonių sąskaitos.

Diskutuodami apie vienintelės Prienuose likusios atviros bankininkystės paslaugas teikiančias įstaigos veiklas, susitikime dalyvavę atstovybės nariai atkreipė dėmesį į tai, kaip svarbu gerai pažinti vietos rinką. Ir tai daryti ne tik teoriškai, bet ir praktiškai. Pirkti saviškių pagamintą produkciją, naudotis vietos įmonių bei

KPPAR Prienų atstovybės vadovė Lina Dužinskienė padėkojo „Prienų taupos“ vadovui Rimantui Slavinskui už dalykišką veiklos pristatymą.

įstaigų teikiamomis paslaugomis. Tai tvirtino ir Kredito unijos paslaugomis besinaudojantys atstovybės nariai.

Susitikimo metu aptarti ir darbiniai atstovybės reikalai. Pasikeista nuomonėmis dėl Verslo tarybos veiklos atgaivinimo ir jos sudėties, kitais rūpimais klausimais.

Ramutė Šimukauskaitė

Praejusį penktadienį prezidento posto siekiantis Ignas VĖGĖLĖ Prienų kultūros ir laisvalaikio centre surengė susitikimą su gyventojais. Jo metu kandidatas pristatė save, rinkiminę programą, atsakė į susirinkusiųjų klausimus bei negailėjo kritikos dabartinės valdžios priimamiems sprendimams.

Pristatydamas save, I. Vėgėlė pasakojo apie savo mokslinį ir profesinį kelią bei visuomeninę veiklą. Paties kandidato teigimu, visuomeninė veikla jis susidomėjo dar mokykloje. Tačiau visuomenėje plačiai žinomas I. Vėgėlė tapo, kai socialiniame tinkle „Facebook“ pradėjo kritikuoti pandemijos valdymo sprendimus.

Tiesa, I. Vėgėlės teigimu, tuomet jis ilgai galvojo, ar savo mintimis pasidalinti viešai, nes tuo metu jį sekė tik politikai ir teisininkai. Ir vis tik, prasidėjus kalboms apie privalomą galimybių pasą, nusprendė viešai pasisakyti, nes, kaip sakė pats kandidatas, o kas daugiau, jeigu ne jis?

Po savo aštraus pareiškimo Facebooke I. Vėgėlė tuomet sulaukė įvairių reakcijų, žurnalistų skambučių, tapo žinomas visuomenėje. O vėliau, jo teigimu, matydamas žmonių pasitikėjimą, pradėjo svarstyti ir apie savo kandidatūrą prezidento rinkimuose.

Anot kandidato, jis puikiai supranta, kad jo pasirinktas kelias yra labai sunkus, o ir, jo paties žodžiais tariant, „tokiame nekvalifikuotame valdyme“ pakeisti kažką bus labai sudėtinga, nes tokio susipriešinimo tarp žmonių ir valdžios tikriausiai dar nėra buvę.

Negailėdamas kritikos dabartinės valdžios sprendimams, kandidatas, pristatydamas savo programą, kalbėjo apie tai, kas šiuo metu jo netenkina švietimo, sveikatos, gynybos, energetikos ir kitose srityse. Tiesa, daug kalbėta apie tai, kas šiuo metu

yra blogai, tačiau konkrečių idėjų, kokiais būdais siektų pakeisti situaciją, kandidatas neakcentavo. Jo nuomone, kiekvieną sprendimą reiktų spręsti per vieną vienintelį – augančios tautos – klausimą.

Paskutinįjį susitikimo pusvalandį I. Vėgėlė skyrė atsakymams į susirinkusiųjų klausimus, kurie buvo susiję su geopolitine situacija bei žemės ūkiu. O paklaustas, kodėl iki šiol nieko negirdėti apie I. Vėgėlės komandą, nes, kaip pastebėjo klausiantysis, dauguma žmonių apie kandidatą sprendžia iš to, kas yra aplink jį, I. Vėgėlė teigė komandos narių kol kas neviešinantį dėl neigiamo dėmesio, prie kurio, priešingai nei jis, ne visi yra pripratę. Visgi kandidatas patikino, jog komanda bus paskelbta ir tai bus padaryta laiku.

Rimantė Jančauskaitė

Nenuobodus Česlovo Juršėno gyvenimas: „Jame buvo visko...“

(Atkelta iš 1 p.)

Žinoma, sakė Č. Juršėnas, prireikė šiek tiek laiko, pasitarė su savo keturpaku šeima – sūnumis ir anūkais, kuriems savo užrašus skaitė garsiai, iš jų sulaukdavo ir pastabų, ir padaršinių. Knygoje kai ką nutylėjo, bet ir daug teisybės pasakė. Ir apie sovietinius laikus, apie tai, ką reikė tuomet dirbti, užimti tam tikras pareigas ir išlikti tam tikrame padarumo lygyje. Ir apie šiuos laikus, kuomet tauta jį į parlamentą rinko šešis kartus, jame užėmė įvairias pareigas, Seimui vadovavo tris kartus, buvo Seimo pirmininko pavaduotoju – ir, pasak Č. Juršėno, visko pasitaikė, buvo ir sunkių, ir tragiškų momentų...

Knygoje yra ir šypseną keliantis skyrelis „Vyrų gėrė, vyrų gers“, nes alkoholio visą gyvenimą vengusiam Č. Juršėnui negėrimas įvairiose kompanijose, sąskrydžiuose buvo nesmagus, visokių replikų, įtarimų ir spaudimo iš šalies sukėlęs dalykas, ypač „anais“ laikais. Taigi knyga neatitiktinai pavadinta „Nenuobodaus gyvenimo mozaika“, joje – 21 skyrelis, daugybė nuotraukų, pieštų šaržų iš renkamos kolekcijos.

Anot Č. Juršėno, knygą galima skaityti nuo pasirinkto skyriaus, kiekvienas iš jų yra tarsi atskira istorija. Yra ir pasakojimas apie vaikystės, jaunystės metus, kuomet Česlovui didžiausią įtaką padarė tėvai ir mokytojai – puikūs savo dalykų žinovai. Tiesa, kai kurių lūkesčius jis apvyllė. Respublikinėse mate-

matikos ir fizikos olimpiadose laurus skynęs ir vidurinę mokyklą aukso medaliu baigęs jaunuolis netikėtai pasirinko, kitų vertinimu, efemeršką, „nerimtą“ specialybę – žurnalistiką (prieš tai nesėkmingai siekė aktorystės), o tėvai tikėjosi, kad sūnus taps kunigu arba gydytoju.

Gimusiam lenkų užimtame Ignalinos krašte, Česlovui didelę įtaką padarė dvi okupacijas išgyvenęs, Lenkijoje prieš nacius kovojęs tėvas, kuris įvairiomis aplinkybėmis kartojo, kad buvo ir liks lietuvis. Č. Juršėnas svarsto, kad paprastais kaimo žmonėms reikėjo meno atsilaukti sunkiais tarpukario ir pokario metais. Jo spėjimu, galbūt iš tėvo jis perėmė tą gebėjimą manevruoti ir kartu išsaugoti savo „stuburą“, kuris pravertė jau dirbant politikoje, kai reikėjo rasti sprendimus sudėtingose situacijose, oponuoti ir argumentais priveikti politinius priešininkus.

Česlovo Juršėno politinė karjera prasidėjo sovietmečiu, tęsėsi nepriklausomoje Lietuvoje. Jis pabrėžia, kad ir senais, ir naujais laikais buvo įvairių išmėginimų, vyko sudėtingi procesai, tačiau jo sąžinė yra rami, nes stengėsi, kiek nuo jo užimamų pareigų ir padėties priklausė, apginti žmones.

Paklaustas, kuris politinis laikotarpis jam yra svarbiausias ir reikšmingiausias, Č. Juršėnas iš karto atsakė: „Vienareikšmiai, tai Kovo 11-oji, nėra svarbesnės datos mūsų Lietuvos naujojoje istorijoje, mano ir dar 123-jų Nepriklausomybės akto signatarų gyvenime.“

Susitikimas vyko poeto Justino Marcinkevičiaus kambaryje, prie jo asmeninės bibliotekos. Česlovas Juršėnas pažymėjo, kad jam yra garbė būti tokio garbingo žmogaus vardu pavadintoje bibliotekoje. Buvęs politikas poetą prisiminė, kaip itin šviesią asmenybę, žmogų, kuris tinkamu laiku ir tinkamoje vietoje padarė daugiau, nei bet kuris kitas.

„Iš vienos pusės – didis, iš kitos – paprastas, – apie Justiną Marcinkevičių atsiliepė Č. Juršėnas. – Jis buvo Atgimimo ir Sąjūdžio švyturys, su juo, paskui jį ėjo visa Lietuva, jis atliko svarbų vaidmenį einant į Kovo 11-ąją, nepriklausomybės atkūrimą... Ir šis vaidmuo Lietuvos istorijoje yra ypatingas ir nenuneigiamas, nepaisant įvairių kalbų... Svarbiausia, ką jis parašė, ką veikė tuo lemtingu Lietuvai lūžio laikotarpiu,“ – pabrėžė Č. Juršėnas.

Knygoje „Nenuobodaus gyve-

nimo mozaika“ minima per 600 žmonių, tarp jų – žinomos asmenybės, Č. Juršėno kolegos, bendražygiai, politiniai oponentai. Paprašytas išskirti tuos, kurie jam kėlė iššūkį, ir tuos, kurie darė teigiamą įtaką, buvęs politikas teigė, kad per 23-ejus metus, kuomet nepertraukiamai darbavosi Tautos atstovybėje, vienas iš „amžinų“, ryškių oponentų buvo Vytautas Landsbergis. „Man buvo smagu su juo ginčytis. Galbūt dar prisimename TV laidą „Dviese valtyje“, kurioje mes aštriai diskutuodavome. Atlaikėme tą plaukimą kartu, nei valtis buvo įsiūbuota, nei nuskendome. Mūsų ginčai buvo dideli ir principiniai nuo Aukščiausiosios Tarybos laikų...“ – prisiminė Č. Juršėnas.

O iš daugelio jį supusių žmonių jis išrinko vieną, jo nuomone, ryškiausią, jam įtaką padariusią asmenybę – Vytenį Andriukaičių. „Jis buvo

kito likimo žmogus – gimęs Sibire, jo tėvas buvo disidentas, kaip ir jis pats, nors ir buvo orientuotas į kairę. O tokių politikų buvo mažuma, dauguma tapo dešiniaisiais, konservatoriais.“

Paprašytas skaitytojų, Č. Juršėnas pasidalino savo išvalgomis ir apie prezidentą Algirdą Brazauską, kuris ne kartą kolegų prašė nesivelti į provokacijas, o ramiai ir teisingai dirbti savo darbą.

Priminė garsiai nuskambėjusias istorijas, kuomet 1992-aisiais mitingų metu demokratijos labui teko paaukoti dvejus sudaužytus akinius, ir mažiau žinomą įvykį, kuomet, kalbant prieš minią Šiauliuose, arenos scenoje buvo susprogdintas sprogmuo. Tuomet jį ir Gediminą Kirkilą apsaugojo noras kalbėtis su žmonėmis ne nuo pakylės, bet akis į akį.

Kairiųjų pažiūrų politikos mohanas, kurį už taktą, atvirumą ir profesionalumą gerbė ne tik saviškiai, bet ir oponentai, ne kartą išrinktas vienmandatininku, turi patarimų politikams, šiuo metu besiruošiantiems dalyvauti rinkimuose. Jo įsitikinimu, ėjimas į LR Seimą – tai rimtas darbas ir užsiėmimas, kuriam reikia atitinkamo išsilavinimo, pasirengimo ir gilesnio bent vienos srities išmanymo. „Kaip daryti įtaką? Pirmiausia reikia mylėti ir gerbti žmones, matyti jų akis, nemanyti, kad esi už juos gudrensis. Priimti visus vienodus, su šypsena – net ir piktus žmones, kalbėtis su oponentais taip, lyg jų dalykai yra svarbiausi, rimti ir reikalingi, tačiau argumentais įrodyti, kad jie yra neteisūs,“ – iš asmeninės patirties patarė legendinis politikas Česlovas Juršėnas.

Dalė Lazauskienė

Meninio skaitymo konkursas

Sausio 30 dieną Prienų Justino Marcinkevičiaus viešojoje bibliotekoje vyko Lietuvos mokinių meninio skaitymo konkurso rajoninis etapas, kuriame kūrinius skaitė 20 5–12 klasių Prienų rajono bendrojo lavinimo mokyklų mokinių. Konkursą organizavo Prienų švietimo pagalbos tarnyba, Prienų rajono savivaldybės Švietimo ir sporto skyrius.

Konkurso dalyvius sveikino Prienų rajono savivaldybės Švietimo ir sporto skyriaus vedėjas **Rimvydas Zailskas**, Prienų švietimo pagalbos tarnybos metodininkė **Oksana Radzvilavičienė**, vertinimo komisijos pirmininkė **Vida Mickuvienė**, Marijampolės Kristijono Donelaičio draugijos pirmininkė, Marijampolės TAU kultūros ir meno fakulteto dekanė, kiti vertinimo komisijos nariai: **Renata Pavlavičienė**, Prienų rajono savivaldybės administracijos Švietimo ir sporto skyriaus vyriausioji specialistė, Prienų „Žiburio“ gimnazijos lietuvių kalbos mokytoja ekspertė **Nijolė Servenikaitė**, Prienų Justino Marcinkevičiaus viešosios bibliotekos metodininkė **Dalia Bredelienė** bei Prienų kultūros ir laisvalaikio centro kultūrinių veiklų koordinatore ir organizatore **Zita Kuzminskienė**.

5–8 kl. skaitovų grupėje varžėsi 13 Prienų rajono bendrojo lavinimo mokyklų mokinių. Šioje amžiaus grupėje komisija pirmąją vietą

skyrė bei suteikė galimybę atstovauti Prienų rajonui regioniniame konkurse Išlaužo pagrindinės mokyklos mokiniui **Domantui Rasimui** (mokytoja **Virginija Maščinskienė**), II vieta atiteko Prienų „Ažuolo“ progimnazijos mokiniai **Ugnei Grigonytei** (mokytoja **Lina Venclovaitė**) ir Prienų „Revuonos“ pagrindinės mokyklos mokiniai **Miglei Žukauskaitei** (mokytoja **Vidutė Kuzmauskienė**), III vieta – Prienų „Ažuolo“ progimnazijos skaitovai **Naidai Golmanaitei** (mokytoja **Edita Valatkienė**) ir Prienų „Revuonos“ pagrindinės mokyklos mokiniai **Austėjai Belenavičiutei** (mokytoja **Vidutė Kuzmauskienė**).

9–12 kl. mokinių grupėje dalyvavo 7 skaitovai. Geriausiai pripažinti Prienų „Žiburio“ gimnazijos skaitovai **Linas Zujus** (mokytoja **Rūta Pūrienė**). Jis ir atstovavo Prienų rajonui regioniniame mokinių meninio skaitymo konkurse. II vietą užėmė Prienų „Žiburio“

(Nukelta į 8 p.)

Dalyvavome badmintono varžybose

Šių metų sausio 27 d. Tauragėje vyko „Trenerio Jono Šilerio atminimo turnyras“. Turnyre dalyvavo 119 žaidėjų iš 20-ties badmintono klubų. Mūsų kraštui atstovavo badmintono klubo „Svajonė“ žaidėja Gerda Trakymaitė. Gerda žaidė stipriausioje A grupėje, varžėsi moterų ir mišriųjų dvejetų kategorijose.

Mišriajame dvejete, poroje su kringiškiu Giedriumi Dima, Gerda po atkaklių kovų nugalėjo visus varžovus ir tapo turnyro nugalėtoja.

Moterų dvejeto rungtynėse, poroje su kre-

tingiške Vaida Slušniene, Gerda taip pat pasiekė finalą, bet po trijų setų apylygėse kovose, turėjo pripažinti varžovų iš Kauno pranašumą, todėl iškovojo antrąją vietą ir sidabro medalius.

Badmintono klubo „Svajonė“ informacija

Romanas apie boružėlę valstybės apkasuose

Justinas ADOMAITIS

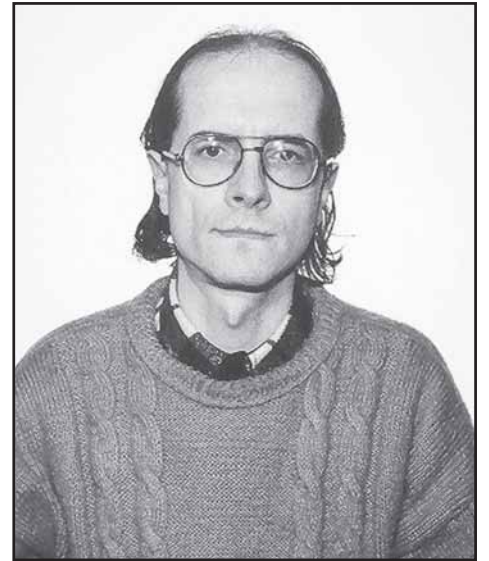
Mylėti Tėvynę, už ją kovoti ir aukotis – toks paprastų žmonių – 1918 m. savanorių, pokario partizanų idealizmas padėjo pagrindą šiandienos Lietuvos savarankumui, jos vietai pasaulyje. Bet tai nėra duotybė. Visai greta eina lietuvių prisitaikymas ir išdavystės. Reikia mokytis iš istorijos, nes ji gali pasikartoti. Apie tai – buvusio kolegos, „Ūkininko patarėjo“ apžvalgininko Arnoldo Aleksandravičiaus (1963–2021) romaną „Nemuno argonautai“.

Neseniai Kauno istorinėje prezidentūroje vykusiose Stasio Lozoraičio premijos „Kelyje į Vilties prezidento Lietuvą“ iteikimo iškilnėse gautą Arnoldo knygą perskaičiau vienu prisėdimu. Nustebau, kad žmogus, su kuriuo redakcijoje bendravome daugiau nei du dešimtmečius, parašys tokį pagavų, intriguojantį ir nuotykių gausą turintą kūrinių. Redakcijoje turėjome nemažai kūrybinių darbuotojų, veiklas pasiskirsčiusių pagal kuruojamas sritis. Knebinedami problemas apie ūkį ir bites tiesiog nuošalyje palikdavome tylenį kolegą Arnoldą su savo pašnekovais – politikais, istorikais, religijų ar tautinių bendrijų atstovais. Stebėdavomės vėliau, kaip jis išgvildendavo tokias negirdėtas, neretai su oficialiu požiūriu nesutampantčias, bet tikrais faktais grįstas originalias temas. Prisimename, kaip jį Vokietijoje atrado ir pakalbino kilmingą žemių ir pilių savininką, kurio senelis 1918 m. turėjo būti Lietuvos karalius Mindaugas III. Neišsemiamas istorijų lobynas – pokario rezistencija, Atgimimas, Sąjūdžio virsmas valstybės šaknimis. Kolega sakydavo, jog visas šalies istorijos kelias knibždėte knibžda kriminalu, intrigų, išdavysčių, pramaišiumi su žmonių pasiaukojimu ir kova už laisvę. Arnoldas prasitarėdavo parašėse palikęs antra tiek, nes autorių suturėdavo atsakomybė žodžiui ir žurnalisto vidinis cenzorius.

Romanas „Nemuno argonautai arba aukso vilna Pirmajai Lietuvos Respublikai“ – tai idealisto A. Aleksandravičiaus žodis šių dienų jaunimui. Pratarmėje autorius kalba: „Kūrinio esmė galėčiau trumpai nusakyti vieno veikėjo žodžiais: „Mūsų Nepriklausomybei neužtenka tik norų, gražių idėjų, narsos ir pasiaukojimo. Najos valstybės, deja, neatsiranda iš Šventosios Dvasios. Vyriausybei visada trūksta trijų dalykų: pinigų, pinigų, pinigų“. Atsikūrusioji Lietuva 1918–1920 m. daug skolinosi: iš užsienio valstybių, bankų. Tuos grynuosius pinigus reikėjo saugiai atgabenti į Lietuvą, kurioje siautėjo rusų bolševikai ir baltagvardiečiai, vokiečių kareiviai ir dezertyrai, lenkų legionieriai, taip pat neidėjiniai banditai, ir atiduoti mūsų tuometei Vyriausybei. Mano romanas – apie penkis pirmuosius lietuvių inkasatorius, vadovaujamus pašėlusio karininko, jų pasiaukojamus žygius, kovas, patirtus nuotykius ir pavojus“.

Su pagrindiniu romano veikėju buvusiu žurnalistu jaunuoju karininku Mariumi Tarmantu, vadovujančiu pusšimčio savanorių būriui, susipažįstame 1919 m. kovų su bolševikais įkarštyje. Po vieno laimėto mūšio lietuviai randa raudonarmiečių grobį – iš bažnyčių, dvarų, vienuolynų, muziejų pavogtas brangenybes – skrynią su aukso ir sidabro dirbiniais. Radinys paskatina karininką Marių apsilankyti pas pulko vadą Kazį Ladigą, ten susipažinti su finansų ministru Martynu Yču, o pastarasis pakviečia Marių Tarmantą tapti pirmuoju Lietuvos inkasatoriumi, valstybės išdo sargu. Marius į komandą pasikviečia buvusius kovos draugus: Radvilą, Balčiūną, Trakimą, Šerpytį, Išganaitį. Vyrai gauna užduotį – iš Vokietijai priklausiusios Tilžės į Kauną pargabenti britų suteiktą paskolą valstybei – 200 tūkstančių svarų sterlingų (britai nori padėti, bet patys bijo vykti į neramumų draskomą šalį). Kaip senovės graikai, plaukę Juodąją jūrą, „Argo“ laivu pargabenti savo tėvynę aukso vilnos, taip ir mūsų šaliai lietuviai tarsi argonautai leidžiasi į Tilžę Nemunu. Kelyje juos lydi pavojai, netektys, tačiau inkasatorių misija baigiasi sėkmingai, pinigai šalies išdui pasiekia Kauną.

Antroji užduotis inkasatoriams argonautams – iš bolševikų Litbelo (Lietuvos ir Baltarusijos sovietų respublikos) liaudies komisariato Vilniuje pagrobti ardomajai veiklai

Arnoldas Aleksandravičius.

Maskvos duotus pinigus – apie 300 milijonų rublių (iškeistų į JAV dolerius). Lietuvos ministras pirmininkas, katalikų filosofijos daktaras Pranas Dovydaitis argonautų vadui sako: „Kas neina pro vartus į avių aptvarą, bet įkopia pro kur kitur, tas vagis ir plėšikas. O kas pro vartus ateina, tas avių ganytojas“. Persirengęs raudonarmiečiu, gavęs atitinkamus dokumentus, M. Tarmantas iškeliauja į okupuotą Vilnių. Bolševikų užimtoje sostinėje karaliauja smurtas ir plėšikavimai. Intriguojančios, aštriam detektyvui būdingos istorijos klostosi aplink brangiausią „Žoržo“ viešbutį, kuriame įsitaisę bolševikai. M. Tarmanto ir jo vilniečių pagalbininkų sumanumo dėka iš Litbelo vado Vinco Mickevičiaus Kapsuko kabineto išnešamos dėžės su bolševikų pagrobtais brangenybėmis, amerikiečių doleriais. Tarsi veiksmo filme istorija sėkmingai rutuliojasi toliau. Romano autorius nukrypsta į istorinį Lietuvos ir sovietų Rusijos santykių foną. Lemtingos paralelės ir skaudus tautos likimas knygoje skaitytojui pasitinka ties pirmąją sovietų okupaciją, antrąją, šmėsteli 1991-aisiais, užuominas palieka valstybei glaudžiantis prie NATO, prasidėjus Rusijos karui prieš Ukrainą ir Vakarų demokratiją. Vengdamas tiesioginių nuorodų į istorijos pamokas, romano autorius A. Aleksandravičius pasitelkia Šventąjį Raštą, tarptautines valstybių sutartis. Retkarčiais imi abejoti, ar skaitai nuotykių romaną, ar seki politinių pasaulio įvykių apžvalgas. Savo kūrinio nuostata A. Aleksandravičius bando įrodyti skaitytojui, jog idealizmas neišnyko iš lietuvių savasties, pagrindinio veikėjo Marius Tarmanto laisvės ir pasiaukojimo idėja švysteli pokario rezistencijos panoramoje, persikelia į Atgimimo, lietuvių dalyvavimo tarptautinėse misijose laikus. Mazos tautos gyvenimas didžiųjų valstybių kaimynystėje, jų politinių kompromisų apsuptyje visuomet buvo grįstas rizika ir kova. Ne veltui A. Aleksandravičius savo romaną pradeda Nepriklausomybės kovų apkasė vasario mėnesį pasirodžiusios septyntašakės boružėlės, savanorių vadinamos Dievo karvyte, metafora. Laisvės kovotojai, autoriaus minimi argonautai – idealistai, aukoję savo gyvenimus, perdavę savo misiją vaikų ir anūkių kartai. Draša, pasiaukojimas, vertybinė nuostata būdingi šiandien taikdaryių misijose tarnaujantiems lietuviams. Skaitytojas romane galbūt pasiges gilesnės meilės intrigos. Išiziebusius herojaus jausmus užgožia pareiga Tėvynei. Skaitydamas romaną retsykiais pasijunti tarsi girdėtum politikos apžvalgininko pasakojimą. Ypač tas juntama skyriuose apie pokario rezistenciją ir pastarųjų metų taikdaryių misijas. Galima suprasti romano autoriaus tikslą. Jam rūpėjo pabrėžtinai parodyti lietuvių savastyje užkoduotą tikėjimo laisvę ir pasiaukojimo geną. Paradoksas – kai knygos „Nemuno argonautai“ leidėjai paprašė paramos iš bankininkų (juk rašyta apie pirmuosius inkasatorius), jiems buvo atsakyta. Knygos leidybą parėmė autoriaus brolis Eimutis, „Ūkininko patarėjo“ redakcija, Lietuvos žurnalistų draugija. Vienas įdomus pastebėjimas „ne į temą“: pagrindinis romano herojus Marius Tarmantas – vienišius ir vegetaras, kaip ir pats romano autorius.

Knygos leidėjas Aurelijus Noruševičius (leidykla „Kalendorius“) prieš spausdindamas romaną jo rankraštį pateikė perskaityti ir įvertinti 60-čiai Lietuvos mokytojų ekspertų. Daugelio nuomone – tai filmo vertas siužetas.

Lietuvio, tapusio Australijos legenda, pėdomis...

(Atkelta iš 2 p.)

tas vietoves, dėl kurių išsaugojimo O.Truchanas dėjo tiek daug pastangų. Lietuviai plaukė Gordono upe, kurią Olegas įveikė vienviete baidare nuo ištakų iki žiočių; apžvelgė Pederio ežero gamtovaizdį. Po O.Truchano mirties (žuvo vienos savo ekspedicijos Tasmanijos saloje metu) prie jo iškilo hidroelektrinė, vanduo pasiglemžė retą gyvūniją bei augmeniją, kuri išliko tik gamtosaugininko fotografijose.

Ekspedicijos dalyviai apsilankė Karališkuosiuose Hobarto botanikos soduose, kuriuose auga paprastosios drieksmės (pušys). Septintame dešimtmetyje O. Truchanas pradėjo aktyvią kampaniją prieš šių vertingų medžių masinį kirtimą. Po keletrių metų trukusios kovos atsakingos Australijos institucijos įkūrė paprastųjų drieksmių rezervatą, kuriam suteiktas O. Truchano vardas.

Į kelionės maršrutą buvo įtrauktas ir apsilankymas Karalienės Viktorijos muziejuje, kuriame saugomas O. Truchano ir jo šeimos archyvas. Jis nėra viešai eksponuojamas, tačiau lietuviams buvo sudaryta reta proga žvilgtelti į jo albumus su nuotraukomis ir asmeninius daiktus, išgirsti apie O. Truchano gimimo 100-me-

čiui rengiamą parodą, kuri visuomenei bus pristatyta 2024 metais.

Anot R.Puišio, šis žmogus Australijoje yra gerbiamas už savo nuopelnus iki šiol, jo garbei buvo sukurta opera „Olegas“, 1975 m. jo vardu pavadintas kalnas Vakarų Australijos dykumoje.

Keliautojai norėjo O. Truchano vardu pavadintame kalne palikti jo atminimui skirtą stelą, kurią atsigabeno iš Lietuvos. Pasak įvairaus sudėtingumo viršukalnes išbandžiusio R.Puišio, kopimas į daugiau nei kilometro aukščio kalną patyrusių keliautojų negąsdino, nors iš vietinių jie sulaukė nemažai perspėjimų dėl laukiančių pavojų: didelio karščio, gyvačių, su aborigenais susijusių draudimų.

R.Puišio teigimu, keliautojai neatsisakė savo sumanymo, nors dėl nepravažiuojamo, liūčių išgraužto kelio teko apsisukti ir ieškoti kito kelio, nemažą atkarpą eiti pėsčiomis. Tiesa, spaudžiant laikui, grupė į kalno viršūnę nespėjo užkopti, todėl stela buvo pastatyta jo papėdėje, jos koordinatės perduotos O. Truchano dukrai Rimai.

Kelionė po Australiją dovanuoja nepamirštamų potyrių ir įdomių susitikimų. Keliautojai viešėjo Australijos lietuvių bendruomenės namuo-

Žymaus Australijos gamtosaugininko O.Truchano dukra Rima su R.Puišio dovanota Prienų atributika.

se, dalyvavo ir oficialiame priėmime kartu su LR Prezidentu G.Nausėda. Raimondas Puišys Adelaidės, Melburno, Sidnėjaus ir Kamberos lietuvių bendruomenių pirmininkams, ambasados darbuotojams įteikė atsižvelgtas dovanas – savo fotografijų albumus ir suvenyrus su Prienų rajono savivaldybės simbolika.

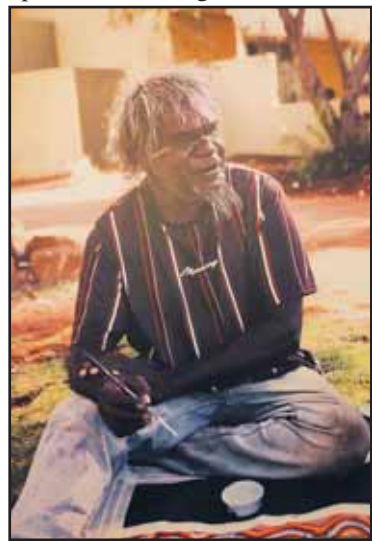
Dalė Lazauskienė

Franklino-Gordono upių nacionaliniame parke, drėgmės persmelkta „lietaus“ miške.

Uluru – šventas aborigenų kalnas, į kurį keliautojams uždrausta kopti dar 2019 metais.

Vietos aborigenų genties menininkas.

Meninio skaitymo konkursas

(Atkelta iš 4 p.)

gimnazijos mokinė Felicija Kuliešiuotė (mokytoja Levutė Karčiauskienė). III vieta dalinosi Prienų

„Žiburio“ gimnazijos mokinės Elžbieta Pilipavičiūtė ir Morta Žuklytė, kurias konkursui ruošė mokytoja Levutė Karčiauskienė.

Prizinių vietų laimėtojams buvo

įteikti Prienų rajono savivaldybės administracijos Švietimo ir sporto skyriaus diplomai, papildomai pirmųjų vietų nugalėtojais buvo apdovanoti 20 eurų vertės dovanų čekiais

su galimybe įsigyti kanceliarinių prekių, kitų prizinių vietų laimėtojams buvo įteikti specialūs užrašų sąsiuviniai. Padėkos raštai taip pat įteikti nugalėtojus parengusiems mokyto-

jams bei kitiems konkurso dalyviams.

Prienų Justino Marcinkevičiaus viešosios bibliotekos informacija

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė

Redakcija: Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė - VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS (60523, ramute@gyvenimas.info); SOCIALINĖS PROBLEMOS, ŠVIETIMAS, MEDICINA, TEISĖSAUGA, PASLAUGOS: Dalė Lazauskienė, redaktorės pavaduotoja (60014, dale@gyvenimas.info); APLINKOSAUGA, NEVYRIAUSYBINES ORGANIZACIJOS, KULTŪRA, SPORTAS: Rimantė Jančiauskaitė, apžvalgininkė (60012, rimante@gyvenimas.info); KOREKTŪRA: Ona Ališauskienė (60015); BUHALTERIJA, SKELBIMAI: Ona Lodienė, Zina Lankevičienė (tel./faksas 60012, zina@gyvenimas.info); kompiuterininkai (maketav@gyvenimas.info). Mob. tel. 8 605 19 327.
Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autorių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

SPAUDOS, RADIO IR TELEVIZIJOS RĖMIMO FONDAS

remia rubrikas „Koks tu ir aš – tokia Lietuva“ ir „Tai, kas išaugina...“

Laikraštis išeina trečiadieniais ir šeštadieniais. Ofsetinė spauda. Apimtis – 2 spaudos lankai. Indeksas 67283. Tiražas: trečiadieniais – 1250 egz., šeštadieniais – 1650 egz. Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

Internetu skaitykite: www.gyvenimas.info, www.facebook.com/laikrastiogyvenimas

Spaudė UAB „Alytaus spaustuvė“, Seirijų g. 17, tel. (8 315) 73786.

ALYTAUS SPAUSTUVĖ